

αραιός

αραιός, -ή, -ό κ. **αριός, -ιά, -ιό**, επίθ. [<αρχ. άραιός], αραιός. Επίρρ. **αραιά** και **αριά**.

- *αραιά και που* ή *αριά και που*, σε αραιά χρονικά διαστήματα: «αριά και που περνάει απ' το μπαράκι μας». (Λαϊκό τραγούδι: **αριά και που** λευκές γραμμές χαράζουν το γαλάζιο και 'γω βιδώθηκα στη γη και αγγελίες διαβάζω).

- *αραιά τα σκόρδα να χοντραίνουν*, βλ. λ. [σκόρδο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας